

Hrvatsko narodno kazalište
Jvana pl. Zajca
Rijeka

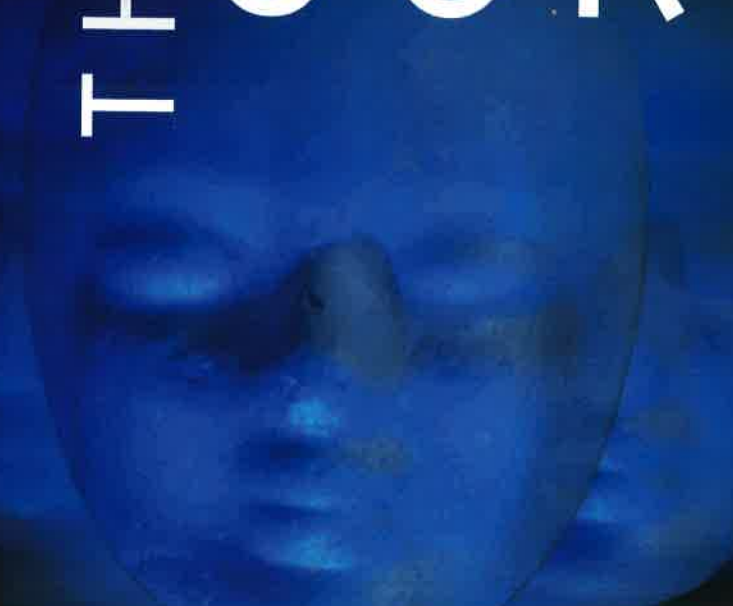

sezona 2013./2014.

KOPRODUKCIJA

THE TURN OF THE SCREW

BENJAMIN BRITTEN

Martina Klarić, Nera Gojanović Kljajić, Marijana Prohaska, Sven Jagarinec

Koprodukcija HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka
i HNK u Šibeniku

Povodom 100. obljetnice
rođenja Benjamin Brittena

Benjamin Britten

THE TURN OF THE SCREW / OKRETAJ ZAVRTNJA

Op. 54 (opera s prologom i dva čina)

Libreto, Myfanwy Piper;
tekst Henry James

Hrvatska praizvedba u Šibeniku:
26. rujna 2013.
Premijera u Rijeci:
15. listopada 2013.

Predstava se izvodi uz titlove u
prijevodu Mirne Čubranić.

Predstava traje oko jedan sat
i pedeset minuta
i izvodi se s jednom stankom.

Uloge:

Prolog
Sergej Kiselev

Guvernanta
Marijana Prohaska

Miles
Sven Jagarinec
(*solist Pjevačkog zbora
Zagrebački dječaci*)

Flora
Martina Klarić

Gospođa Grose, domaćica
**Nera Gojanović Kljajić /
Vanja Zelčić**

Quint, nekadašnji sluga
Marko Fortunato

Gospođica Jessel,
bivša guvernanta
**Vedrana Šimić /
Anamarija Knego**

Koncert majstor
Krunoslav Marić
Violina II
Eduard Kraljić
Viola
Vlaho Prohaska
Violončelo
David Stefanutti
Kontrabas
Valter Veljak
Flauta, alt flauta i pikolo
Andrea Jelavić
Oboa i engl. rog
Nedžad Karabdić
Klarinet i bas klarinet
Fabrizio Maschio
Fagot
Ivan Vagroš
Horna
Vinko Rožić
Harfa
Vlasta Hribar Barković
Timpani i udaraljke
Marijan Lincmajer
Glasovir i čelesta
Filip Fak

Dirigenti
**Nada Matošević Orešković /
Aleksandar Kojić**
Redatelj
Ozren Prohić
Scenograf
Dalibor Laginja i Ozren Prohić
Kostimografinja
Sara Lovrić Caparin
Oblikovatelj svjetla
Zoran Mihanović
Scenski pokret i asistentica redatelja
Snježana Abramović Milković
Video projekcije
Ivan Faktor
Asistent dirigentice
Igor Vlajnić
Korepetitori
Filip Fak, Ana Anconelli
Inspicijenti
Vesna Marinac, Sergej Mioč
Šaptačica
Nina Simčić
**Orkestar Opere
Hrvatskog narodnog kazališta
Ivana pl. Zajca Rijeka**
Mentorica Svena Jagarina
Jasenka Ostojić, dirigentica
Pjevačkog zbora Zagrebački dječaci

Radovi su izvedeni u radionicama
Kazališta pod vodstvom:

Kostimi:

Izidora Grlaš i Ana Blašković

stolarski radovi:

Milan Pribanić

slikarski radovi:

Stjepan Buković

tapetarski radovi:

Denis Marinović

bravarski radovi:

Roberto Budak

modistica:

Diana Cuomo

Voditelj scenske tehnike:

Mile Baljak

majstor pozornice:

Jasmin Sulić

majstor rasvjete:

Predrag Potočnjak

majstor tona:

Mladen Lenac

voditeljica šminkerske

i vlasuljarske radionice

i maske:

Dubravka Marijanović

rekvizita:

Arsen Bosnić

garderoba:

Ankica Matijević

Tehnika HNK u Šibeniku

Joško Bakula

Živko Gulin

Pavle Karega

Frane Celić

Gordana Nimac

Sven Jagarinec, Marijana Prohaska, Martina Klarić

„Martina Klarić, Marijana Prohaska

DOJMLJIVA PARTITURA KAO IZAZOV I PROVOKACIJA

Uprizorenje Brittenove opere "The Turn of the Screw/Okretaj zavrtnja" svakako je izazov ne samo za HNK u Šibeniku već i za naš teatar. U prvom redu radi Brittenove iznimno dojmljive partiture ali i poradi same priče (autor Henry James) koja je sve samo ne obična. Partitura s jedne strane čini sintezu elemenata nespješnog i nadnaravnog, dok okosnica priče, inače *homage* pričama o duhovima, ima kao motiv povredu nevinosti.

Komorna opera "The Turn of the Screw" prvi je put izvedena na Venecijanskom bijenalu 14. rujna 1954. i sam Britten dirigirao je premijernom izvedbom. Od tada, djelo koje u sebi nosi i posvemašnju dozu dekadencije, provocira ljubitelje glazbe. Benjamin Britten privlačio je pozornost svojim načinom života javno koketirajući sa svojim seksualnim opredjeljenjem u vrijeme kada je za to trebalo imati hrabrosti. Upravo na takav hrabar način i njegova glazba koketira sa zahtjevnijom opernom publikom.

Glazbeni opus koji je veliki engleski skladatelj ostavio iza sebe od neprocijenjive je vrijednosti i veseli nas što ga zajedno s našim partnerom, HNK u Šibeniku možemo ove sezone predstaviti našoj, odnosno šibenskoj publici.

Saša Broz,
ravateljica Opere HNK Ivana pl. Zajca

Marko Fortunato, Vedrana Šimić

Sven Jagarinec, Marko Fortunato

SJAJNO ISPREPLETENOM DRAMSKO I GLAZBENO TKIVO

/ razgovor s dirigenticom Nadom Matošević Orešković i redateljem Ozrenom Prohićem /

Povodom scenskom postavljanju Brittenove opere „The Turn of the Screw” / „Okretaj zavrtnja” nedvojebeno je 100. obljetnica rođenja skladatelja. Međutim, koji su razlozi odabiru upravo ovog djela unutar njegova opusa?

N. Matošević Orešković: Predložila ga je Nera Gojanović Kljajić, ravnateljica HNK u Šibeniku, našeg koprodukcijskog partnera na ovom projektu. A razlog više za prihvaćanje prijedloga, osim obljetnice Brittenova rođenja, bila je i činjenica što ovo, u svakom segmentu, iznimno djelo nikada ranije nije bilo postavljeno u Hrvatskoj.

O. Prohić: Obljetnice su zapravo dobar povod da se na scenu postave zahtjevnije produkcije poput ove, a u ovom slučaju vodila nas je i želja da se stvori ogledni model koprodukcije zahvaljujući kojoj će projekt biti izvođen u sredinama koje nemaju stalnu opernu produkciju. Inače, svojom se zahtjevnosti „The Turn of the Screw” ističe u Brittenovu opusu, a, s druge strane, odlično se uklapa u repertoar riječkog HNK-a, nadograđuje ga i obogaćuje.

N. Matošević Orešković: Dodala bih da će se postavljanjem ovog djela, na riječkoj sceni, nakon gotovo petnaest godina i Rossinijeva „Il Signor Bruschina”, ponovno naći jedna komorna opera, što je bio još jedan dodatni razlog njegovu uvrštavanju u premijerni operni program.

A govoreći o njegovoj zahtjevnosti, istaknula bih kako Britten doista jest iznimno zahtjevan, ali uz to i vrlo intrigantan i stoga nam predstavlja poseban izazov. Ova predstava je dugo pripremani projekt, naime, počelo se raditi još u veljači ove godine, uz naravno i ranije pripreme. Tako da neki sudionici na projektu rade već gotovo osam mjeseci.

Teoretičari istoimenu priču Henryja Jamesa, prema kojoj je napisan libreto, svstavaju, između brojnih drugih, jedni u žanr priče o duhovima koja samo to i želi biti, a drugi pronalaze teze za tvrdnju kako je priča o duhovima zapravo tek poslužila za stvaranje tzv. psihološke priče. Kojom ste teoriji skloniji i zbog čega?

O. Prohić: Mislim, da prije svega, treba razdijeliti priču Henryja Jamesa i operu Benjamina Brittena, koje još ni danas nisu razdijeljene i zamućuju različite interpretacije. Henry James je jedan od naratološki najintrigantnijih pripovjedača, a velik je upravo zato jer je neuhvatljiv u ideologiji tumačenja, jer ga se može tumačiti na puno načina. I stoga nisam skon niti jednoj od brojnih teorijskih interpretacija. James, primjerice, u priču krene žanrovski, ali ubrzo izmiče svakom žanru i stvara kompleksnu priču, naratološki zapanjujuću.

Tako postaje plodnim poljem za najrazličitije interpretacije. A Britten i njegova libretistica u operi su vrlo jasno, čak puno jasnije nego kod Jamesa, postavili stvari: kroz ideologiju glasova, kroz libreto i prije svega kroz cjelinu partiture. U njoj čak piše kako se se koja rečenica govori. Prema tome, moramo prihvatiti autentično djelo. Mnoge interpretacije ove opere imaju problem upravo zbog toga što se više oslanjaju na teorije o Henryju Jamesu, a manje na izučavanje Brittenove partiture. Kroz ovu operu ponovno se postavlja pitanje psihologiziranja u operi. Ova je glazba, sagledavana u cjelini partiture, izvan psihologije, ona postaje metafizička. Ponavljam, Brittena treba sagledavati kroz cjelinu partiture: od svojevrstne ideološke postave uloga, odnosno glasova, od principa korištenja instrumenata u određenom trenutku, harmonijskih modela u odnosu na ono što piše.

N. Matošević Orešković: Britten je sjajan upravo u spajanju dramaturškog i glazbenog. Rekla bih da je u tome uspješan poput Mozarta, iako je u formi naizgled slobodniji, ali time iznimno zanimljiv i kompleksan. Stoga je ponekad potreban gotovo matematički pristup za „probijanje“ kroz partituru koja zahtijeva veliku preciznost, a s druge strane inventivnost u interpretaciji.

O. Prohić: Da, upravo to, kod Brittena su dramsko i glazbeno tkivo sjajno isprepleteni u jedinstvenu cjelinu. On zna što se kojom scenom hoće, dramska mu je situacija vrlo precizno određena. Britten je, pomalo u skladu s modom svoga vremena, nastojao pojačati dramsko tkivo u operi i tada, prigodom praizvedbe 1954. konkurirati dramskom teatru, filmu i televiziji primjerice. Nije slučajno da ova opera ima nekoliko televizijskih verzija. Međutim, riječ je o djelu koje tek u sagledavanju cjelokupne strukture omogućuje interpretaciju.

Koje ste, prema tome, temeljne odrednice postavili u radu na djelu?

O. Prohić: Kao što sam rekao, pokušavamo, prije svega, iščitavati ono što je glazbeno rečeno, a ne da glazba bude tek alibi u pozadini. Naša scenska slika je povezana sa zvučnom slikom na način da se te dvije slike međusobno otvaraju, a ne da se radi o ilustraciji priče. Sve mora biti jedno, da se više ne zna što je zvuk, a što riječ. Toliko jedno i jedinstveno, da smo ponekad poželjeli i muzičare „izvući“ iz rupe i staviti na scenu.

N. Matošević Orešković: Orkestar čine gudački i puhački kvintet te klavir (celesta), harfa te timpani i udaraljke.

Svi su partovi napisani na jedan iznimno zahtjevan, gotovo solistički način. Malo je muzičara, a puno instrumenata i puno zvuka. Malo je i glasova, a puno zahtjevnosti. Niti jedna solistička uloga ne može se vrstati u određeni fah već materijal za svaki glas zahtijeva čitav spektar interpretativnih mogućnosti.

Svaki sopran je napisan na drugačiji način s potrebnim velikim opsegom glasa. Jednako zahtjevno Britten je pisao i za tenorsku ulogu Quinta, glas za koji je naročito volio pisati.

Koji su sve zadaci stavljeni pred soliste?

N. Matošević Orešković: Kada je o solistima riječ, prije svega treba istaknuti da smo imali sreću i uspjeli okupiti sve najbolje mlade sopranistice, koje doista sjajno rade. A vjerujem da će Marko Fortunato biti pravo otkriće.

Mileša interpretira dječak Sven Jagarinec, član zbora Zagrebački dječaci, dvanaestogodišnjak koji je izvanredan. Jer to nije mala već ravnopravna solistička uloga koja nije lagano napisana, a interpretirati je može samo netko iznimno talentiran kao što je Sven. I likom i glasom.

Govoreći o solistima i zadacima interpretacije uloge, treba istaknuti veliku važnost povezivanja pjevanja i glume. Jer kako mi kažemo: Kada dobro pjevaš, ne možeš pogriješiti u onome što si na sceni. A vrijedi i obrnuto.

Možete li, na kraju, sažeti u svega nekoliko rečenica kakvo glazbeno-scensko djelo očekuje šibensku i riječku publiku?

N. Matošević Orešković: Vjerujem da će i riječka i šibenska publika dočekati predstavu s velikim zanimanjem te da će ih uspjati zaintrigirati. Donijet će na scenu nešto posve drugačije i novo, a nadam se i da će razina izvedbe biti visoka.

O. Prohić: Riječ je o doslovno fascinantnoj glazbi i jedinstvenom glazbeno-scenskom djelu. Ono samo nadopunjuje ono najbolje što publika ovdje može vidjeti. Po mome sudu, najzahtjevnija i najbolja Brittenova komorna opera.

N. Matošević Orešković: Operno remek-djelo.

Milena Jerneić

SADRŽAJ OPERE

PROLOG

Prolog uvodi u "neobičnu priču, zapisanu izbljedjelom tintom", što ju je napisala mlada guvernanta davno poslana na selo skrbiti o dvoje djece, dječaku i djevojčici...

1. ČIN

Tijekom putovanja u Bly, Guvernanta razmišlja o situaciji u kojoj se našla: što god da se dogodi s dvoje siročadi koje će čuvati, ne smije se, prema dogovoru s njim, javiti njihovom stricu, skrbniku i jedinom rođaku.

Djeca, Miles i Flora, s domaćicom, gospođom Grose srdačno dočekuju Guvernantu. Gospođa Grose predstavlja djecu kao dobru, pametnu i vrlo živahnu, a Guvernantu se ubrzo počinje osjećati kao kod kuće.

Kada primi pismo iz Milesove škole da je dječak trajno izbačen jer svojim lošim ponašanjem kvari i svoje prijatelje, nakon uvjeravanja gđe Grose kako to ne može biti istina, Guvernanta ga odluči ignorirati.

Uživajući u toploj ljetnoj večeri, Guvernanta iznenada na tornju ugleda neobičnu figuru. Prema njenom opisu, gđa Grose u njemu prepoznaje Quinta, bivšeg gospodareva slugu koji si je "previše dopuštao" u odnosu s malim Milesom i bivšom guvernantom Jessel. I bivši sluga i bivša guvernanta sada su - mrtvi. Užasnuta Guvernanta se boji da se Quint vratio po Milesa te odlučuje zaštititi djecu, a gđa Grose obećaje da će joj u tome pomoći.

Za vrijeme poduke iz latinskog, Miles pjeva neobičnu pjesmu i nita Guvernantu sviđa li joj

njima, a duhovi nestaju. Pita Milesa što radi, a on odgovara: "Vidiš da sam zločest, zločest sam."

2. ČIN

Quint i Jessel razgovaraju, ona ga optužuje za izdaju, a on govori o prijatelju kojeg traži. Guvernanta si priznaje da je izgubljena u labirintu.

Flora i Miles pjevuše na groblju kraj crkve. Guvernanta govori gđi Grose kako oni zapravo nisu ovdje s njima, već s Quintom i Jessel. Potom razgovara s Milesom i misli kako je on zapravo izaziva da nešto učini.

U učionici, Guvernanta pronalazi gđicu Jessel koja ne može naći spokoj. Kada Jessel nestane, Guvernanta više ne može izdržati i ipak piše pismo stricu djece. O pismu obaviještava i Milesa kojeg potom doziva Quint. Svijeća se iznenada gasi, a Miles kaže ustrašenoj Guvernanti kako je on puhnuo u nju.

Ponovno se čuje Quintov glas koji nagovara Milesa da uzme pismo što on i čini.

Dok Miles vježba na klaviru, Guvernanta shvaća da je Flora krišom izašla i sumnja da je otišla sresti se s gđicom Jessel te s gđom Grose odlazi tražiti je.

Pronalaze je na jezeru gdje je i gđica Jessel, koju pak gđa Grose ne vidi. I Flora poriče da ju vidi, a potom odlazi s gđom Grose. Guvernanta se boji da je izgubila potporu domaćice.

Nakon strašne noći provedene s Florom, gđa Grose sprema se otići s njom, a istodobno govori Guvernanti kako pismo nije poslano jer ga je uzeo Miles.

Guvernanta se suočava s Milesom. Quint ga upozorava da mora šutjeti. Međutim, ona prisiljava Milesa da joj kaže ime onoga tko ga je nagovorio da uzme pismo. Miles odgovori: "Peter Quint, vještice jedna!" i sruši se u njeno naručje. Shvativši da je dječak mrtav, pjeva mu pjesmu koju je jednom on pjevao njoj.

NADA MATOŠEVIĆ OREŠKOVIĆ

Rođena je u Rijeci 1971. Nakon Srednje muzičke škole u Rijeci (klavir, flauta teoretski odjel), 1989. upisuje studij dirigiranja na Akademiji za glasbo u Ljubljani u klasi prof. Antona Nanuta kod kojeg 1993. diplomira, a 1996. završava i postdiplomski studij.

Već kao studentica, i kasnije kao diplomirana dirigentica, nastupa sa Simfonijskim orkestrom Akademije za glasbo, sa Simfoničarima RTV Slovenije, s orkestrom Slovenske filharmonije, s komornim orkestrom Camerata labacensis, s Orkestrom mladih Alpe -Adria, sa Simfonijskim orkestrom države Meksiko (Orquesta Sinfonica del Estado de Mexico), s komornim orkestrom iz Catanie, orkestrom riječke Opere, orkestrom ljubljanske Opere, komornim orkestrom Padove i Veneta (Orchestra da Camera di Padova e del Veneto), s Udinskom filharmonijom (Orch. filarmonica di Udine), Orkestrom gradskog teatra iz Giessena, orkestrom Sinfonica Siciliana iz Palermo, orkestrom državnog Univerziteta Meksika (Orquesta filarmonica de la UNAM), Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Milano Classica, Makedonskom filharmonija, Simfoničarima HRT-a, itd.

Za interpretaciju IV simfonije P. I. Čajkovskog sa Simfoničarima RTV Slovenije 1992. godine nagrađena je Univerzitetskom Prešernovom nagradom.

Godine 1991. osniva Komorni orkestar PRO ARTE gdje djeluje kao umjetnička voditeljica i dirigentica i s kojim nastupa po Sloveniji, Austriji i Italiji (Milano, Torino, Trst, Imperia, Grado, itd.). Nastupa na mnogim međunarodnim festivalima: Mittelfest, Ljubljanski festival, Kogojevi dani, Slovenski dani, Vivat Gallus, Zajčevi dani, Riječke ljetne noći.

Od 1995. do 1997. djeluje kao asistent prof. Antona Nanuta na Akademiji za glasbo u Ljubljani, a 1997. ulazi u angažman riječke Opere kao dirigent i zborovođa, a 1998. prvi put postaje v.d. ravnateljice riječke Opere.

Od 1997. godine honorarno predaje na Područnom odjelu zagrebačke Muzičke akademije u Rijeci predmete Glazbeni oblici, Studij opernih uloga i Orkestar.

Od 1998. djeluje kao stalni gost dirigent orkestra Filarmonica di Udine, a od 1999. godine djeluje kao dirigent HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci.

6. svibnja 2001. postaje suosnivačicom i umjetničkom ravnateljicom Riječke filharmonije.

Godine 2003. drugi put postaje v.d. ravnateljice Opere HNK Ivana pl. Zajca, a 2005. godine postaje i umjetnička voditeljica glazbeno-scenske manifestacije „Zajčevi dani“ u sklopu HNK Ivana pl. Zajca.

Izuzetno važno gostovanje ostvarila je 2002. i 2004. godine kada je u Teatru filarmonico u Veroni dirigirala premijerom i još četirima izvedbama Gala baleta s vrhunskim svjetskim solistima, te u Nacionalnoj operi u Ateni gdje je dirigirala premijerom i još deset izvedaba baleta „Vragolasta djevojka“ 2009. godine.

Dobitnica je godišnje Nagrade grada Rijeke za 2001. godinu, koja joj je dodijeljena za umjetničke dosege i doprinos razvoju riječke operne i koncertne djelatnosti.

U dosadašnjim godinama profesionalnog rada ostvarila je više od trideset opernih i baletnih produkcija te oko 150 simfonijskih i komornih koncerata u Hrvatskoj i svijetu.

Od 31. ožujka 2007. intendantica je HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, a 31. ožujka 2011. započeo je njen drugi intendantski mandat.

Godine 2011. izabrana je u zvanje docenta u umjetničkom području dirigiranja.

Nera Gojanović Kljajić, Marijana Prohaska

ALEKSANDAR KOJIĆ

Rođen u Novom Sadu. Poslije završenih osnovnih i specijalističkih studija dirigiranja, usavršavao se na nekoliko različitih majstorskih tečajeva: Beograd (prof. Uroš Lajovic); Beč *Universität für Musik und Darstellende Kunst* (prof. Mark Stringer); Mainz - tečajevi iz zbornskog dirigiranja (prof. Erwin Ortner i Frieder Bernius); Utrecht - tečajevi iz zbornskog dirigiranja (prof. Timothy Brown), kao i na radionicama za Staru muziku (Helmuth Rilling - Mainz i Ton Koopman - Utrecht). Nakon povratka u Srbiju, surađuje s komornim orkestrom *Camerata academica* iz Novog Sada i biva angažiran za mjesto dirigenta omladinskog simfonijskog orkestra SMŠ "Isidor Bajić". Ubrzo dobiva poziv za mjesto dirigenta u Operi Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Pored standarnog opernog repertoara, dokazao se i na području moderne opere. Izvođenje opere "Mileva", suvremene skladateljice Aleksandre Vrebalov, nagrađeno je Godišnjom nagradom Srpskog narodnog pozorišta za najbolju opernu predstavu u 2012. godini. Francuska televizija ARTE snimila je izvedbu i emitirala je šest mjeseci, nakon čega je "Mileva" ušla u prvih 15 svjetskih produkcija koje je ova televizija snimala tijekom 2012.

U protekle dvije godine Kojić je gostovao u HNK u Zagrebu, Segedinskoj Operi (Mađarska), Teatru Opere i Baleta u Krasnojarsku (Rusija).

Operni repertoar - Verdi (*Traviata, Il trovatore, Aida, Simon Boccangra, Nabucco, Rigoletto*), Puccini (*Tosca, La bohème*), Čajkovski (*Pikova dama, Evgenije Onjegin*), Mozart (*Don Giovanni*), Donizetti (*L'elisir d'amore, Le convenienze ed inconvenienze teatrali*), Rossini (*Il barbiere di Siviglia*), Kalman (*Kneginja čardaša*), Britten (*The turn of the screw – Okretaj zavrtnja*).

Za operu *Pikova dama* P. I. Čajkovskog, nagrađen je Godišnjom nagradom Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu za 2012. godinu. Od kolovoza 2012. nalazi se na mjestu direktora Opere SNP.

OZREN PROHIĆ

Rođen je 1968. godine u Zagrebu gdje je završio Klasičnu gimnaziju, diplomirao režiju na Akademiji dramske umjetnosti te kroatistiku na Filozofskom fakultetu na kojem je i magistrirao.

Režirao je u gotovo svim kazalištima u Hrvatskoj, te na festivalima Sarajeva, Koblenza, Novog Sada i Rige.

Posebno mjesto zauzimaju njegove autorske adaptacije i dramatizacije te režije djela: "Na rubu pameti", "Hrvatski bog Mars" i „Kraljevo“ M. Krleža, "Proces" F. Kafke, "Kako je izdan Isus" I. A. Nenadića, "Predsjednice" W. Schwaba, "Posljednji ljetni cvijet" L. Paljetka, "Braća Karamazovi" F. M. Dostojevskog, "Dum Marinovi sni" i "Dundo Maroje" M. Držića, "Nathan Mudri" G. E. Lessinga, "Ptičice" F. Šovagovića, "Ujak Vanja" A. P. Čehova, "Orestija" Eshila, Sofoklov "Kralj Edip" te "Heraklo/Alkestida" Euripida.

Od glazbeno-scenskih djela valja izdvojiti njegove režije: „Orfej“ C. Monteverdija, "Rigoletto" i "Attila" G. Verdija, "Orfej u podzemlju" G. Offenbacha, "Figarov pir" i „Cosi fan tutte“ W. A. Mozarta, „Mazepa“ P. I. Čajkovskoga te „Aska i vuk“ A. Horozića, „Mileva“ A. Vrebalova, te „Jenufa“ L. Janačeka. U riječkom HNK Ivana pl. Zajca režirao je opere "Cavalleria rusticana" P. Mascagnija i "Gianni Schicchi" G. Puccinija, potom "Nabucco", "Macbeth" i „La forza del destino“ G. Verdija, "Turčin u Italiji" i „Il barbiere di Siviglia“ G. Rossinija, "La Gioconda" A. Ponchiellija, „Sunčanica“ B. Papandopula, „Adriana Lecouvreur“ F. Cilèe, te mjuzikl „Guslač na krovu“ Jerryja Bocka, a u Talijanskoj drami režirao je „Antigone“ Sofokla&Co.

Redovni je profesor na Odsjeku za kazališnu režiju i radiofoniju Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu.

Dobitnik je više nagrada i priznanja.

Martina Klarić, Sven Jagarinec

DALIBOR LAGINJA

Likovni umjetnik rođen u Rijeci 1954. godine. Diplomirao slikarstvo u klasi prof. Emilia Vedove na Accademia di belle arti u Veneciji. Scenografijom se počinje baviti 1987. godine. Autor je više od stotinu scenografija u hrvatskim i slovenskim kazalištima, a sudjeluje na mnogim festivalima u zemlji i inozemstvu. Suraduje s mnogim priznatim redateljima. Za svoj je scenografski rad dobio niz prestižnih nagrada i priznanja.

Zaposlen je kao scenograf u HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci. Član je HDLUR-a i ULUPUH-a.

SARA LOVRIĆ CAPARIN

(Šibenik 1981.) završila je školu likovnih umjetnosti u Splitu, smjer kiparstvo. Potom upisuje Umjetničku akademiju, kiparski odsjek, gdje diplomira 2004. u klasi prof. Kažimira Hraste. Stručno se usavršavala 2007. u Poljskoj sudjelujući u pripremama i izvedbama predstava u nekoliko poznatih lutkarskih kazališta.

Od 2003. započinje suradnju sa Šibenskim kazalištem na predstavi *Svrakine priče - kraljevska zima* za koju je kreirala i izradila lutke. Kao kostimografkinja suraduje u realizaciji predstavama; *Nes' ti biža* (2005.), *Djevojčici sa žigicama* (2007.) i *Gle kako dan lijepo počinje* (2008). Godine 2010. kao autorica lutaka suraduje sa Zagrebačkim kazalištem lutaka u predstavi *Osvajanje kazališta* Dubravka Jelačića Bužimskog i redatelja Zorana Mužića.

Od veljače 2008. stalno je zaposlena u HNK u Šibeniku kao kostimografkinja i stručna suradnica za likovno-scensku djelatnost te sudjeluje u većini produkcijama šibenskog kazališta kao autorica kostimografije (*Fantazija*, *Škrtičina*, *Buratino*, *Medij*, *Kontrakcije*, *Push up*, *Glorija*, *7. kontinent...*).

Bavi se i likovno-grafičkim oblikovanjem propagandnih materijala Hrvatskog narodnog kazališta u Šibeniku i Međunarodnog dječjeg festivala. Postavila je šest samostalnih i pet grupnih izložaba. Članica je Hrvatskog udruženja likovnih umjetnika (HULU), Split.

Nera Gojanović Kljajić, Vedrana Šimić

SNJEŽANA ABRAMOVIĆ MILKOVIĆ

Diplomirala na Školi za balet i ritmiku (Ana Maletić) u Zagrebu - Odsjek ritmike i na Prirodoslovno - matematičkom fakultetu. Dugogodišnja plesačica, a od 1992. i umjetnička voditeljica Zagrebačkog plesnog ansambla (ZPA). Plesala je u svim važnijim plesnim predstavama suvremenog plesnog izraza u Hrvatskoj. Radi i kao suradnik za scenski pokret u dramskim predstavama (preko trideset produkcija) i na filmu, a često i kao koreograf u operi (u HNK Ivana pl. Zajca Rijeka: "La Gioconda", "Judita" i "Seviljski brijač"). Suraduje s eminentnim kazališnim i filmskim redateljima u Hrvatskoj i inozemstvu, istovremeno repertoarno profilira ZPA i pokreće međunarodne koprodukcije. Kao umjetnička voditeljica radi na internacionalizaciji plesne scene u Hrvatskoj. Pod njenim umjetničkim vodstvom ansambl gostuje u Španjolskoj, Italiji, Portugalu, Mađarskoj, BiH, Rusiji, Litvi, Egiptu, Poljskoj, Belgiji, Francuskoj, Srbiji, Meksiku i Koreji. Godine 2000. osniva Festival plesa i neverbalnog kazališta Svetvinčenat, jedini ljetni profilirani festival plesa u Hrvatskoj.

IVAN FAKTOR

Multimedijalni umjetnik. Od 1975. bavi se dokumentarnim i eksperimentalnim filmom, a početkom osamdesetih počinje raditi i eksperimentalnu fotografiju i video. Od početka devedesetih pa do danas realizirao je niz instalacija u kojima koristi film, fotografiju, video i zvuk. Izlagao u Hrvatskoj i inozemstvu, a za svoj rad dobio je brojna priznanja i nagrade, između ostalih i godišnju Nagradu "Vladimir Nazor" za 2002. Suradivao na nekoliko kazališnih projekata kao scenograf i autor video projekcija (HNK Osijek, Teatar &TD, ZeKaem, HNK Varaždin...).

ZORAN MIHANOVIĆ

Suraduje s velikim brojem hrvatskih te s nekolicinom stranih redatelja. Nekima od njih postaje i stalni član autorske ekipe. Ostvario je angažman u gotovo svim hrvatskim kazalištima te u inozemnim kazalištima u Pragu, Ljubljani, Mariboru, Celju, Ptuj, Sarajevu, Mostaru, Zenici itd. Član je strukovne udruge ULUPUH-a. Za svoj rad dobio je više nagrada i priznanja poput Nagrade hrvatskog glumišta, Nagrade Judita, Nagrade Marul, Nagrade Festivala hrvatskih lutkarskih kazališta, Nagrade Sezam (Dubrovačke ljetne igre), godišnje Nagrade Rudolf Bunk HNK Split.

SVEN JAGARINEC

Rođen 2000. g., učenik je 7. razreda OŠ Ksavera Šandora Gjalskog, te pohađa Glazbeno učilište Elly Bašić u Zagrebu. Član je zbora *Zagrebački dječaci* pod ravnanjem dirigentice Jasenke Ostojić od 2009. U tom razdoblju redovito nastupa na brojnim koncertima, među kojima je vrijedno izdvojiti izvedbe opere *Carmen* G. Bizeta u suradnji sa zagrebačkom Muzičkom akademijom u Zagrebu i Rijeci. Kao solist zbora *Zagrebački dječaci* bilježi nastupe: na *Božićnom koncertu* u Ciboni 2011., u *Requiemu* Mauricea Durufléana 21. Svečanostima pasionske baštine u Zagrebu, u *Requiemu* Gabriela Fauréa, na Svečanom koncertu povodom obilježavanja 20 godina rada zbora *Zagrebački dječaci* u Muzeju *Mimara* u Zagrebu 2012. (*Jutro* I. Lhotke Kalinskog, *Put*, praižvedba, S. Drakulić itd.), te u emisiji *Dobro jutro Hrvatska* i u ciklusu *Majstori svirači* HRT-a, emitirane u ljeto 2013.

Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca Rijeka
51000 Rijeka, Uljarska 1
Centrala ++385/51/ 355-900
Uprava 355-907
Opera 355-948
Propaganda 355-924
Blagajna 337-114, fax 212-600
e-mail: zajc@hnk-zajc.hr
opera@hnk-zajc.hr
www.hnk-zajc.hr

Intendantica Nada Matošević Orešković
Poslovna ravnateljica Ana Lučić
Ravnateljica Opere Saša Broz
Upravitelj Tehnike Nikica Mišljenović
Upraviteljica Propagande Milena Jerneić
Upraviteljica Marketinga Mara Vidučić Blečić

Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku
Kralja Zvonimira 1
22 000 Šibenik, Hrvatska

Ravnateljica Nera Gojanović Kljajić,
ravnateljica@hnksi.hr

Ured ravnateljice Deana Bujas
tel. 022 213 145, direkcije@hnksi.hr

Propaganda Željko Koloper,
Jadranka Šestan Kostanić, Iva Radovčić
tel. 022 212 473, marketing@hnksi.hr

Voditelj tehničke službe Boris Radić
tel. 022 212 987, tehnika@hnksi.hr

Nakladnici Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca Rijeka i HNK u Šibeniku
Za nakladnika Nada Matošević Orešković i Nera Gojanović Kljajić

Urednica Milena Jerneić
Oblikovanje Zdravko Benzia
Naslovnica Sara Lovrić Caparin
Fotografija na naslovnici Ante Baranić
Fotografije Dražen Šokčević
Tisak Grafički zavod Hrvatske

Rijeka 2013.

Sponzori Hrvatskog narodnog kazališta u Šibeniku

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Grad Šibenik

ŽUPANIJA
ŠIBENSKO-KNINSKA

HRVATSKA
TURISTIČKA ZAJEDNICA GRADA ŠIBENIKA

ŠIBENIKIN

RESTORAN PEŠKARIJA

BORMIL d.o.o.

GENERALNI POKROVITELJ SEZONE

SPONZOR KAZALIŠNOG PROGRAMA 2013.

MEDIJSKI PARTNER

MEDIJSKI POKROVITELJ SEZONE

SLUŽBENA ŠMINKA

goldenpoint

SLUŽBENI PRIJEVOZNIK

Autotrans

